

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/ว ดํ๑๓๗

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวง
สาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วถัน และขอให้ดาวน์โหลดข้อมูลผ่านทาง QR Code หรือ
เว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ที่
<https://discipline-ops.moph.go.th/>

๑. นร. พ.ส. ๒๕๖๔
๒. ศพน. พลังงานที่ต้อง^{ดูแล}
เพื่อพัฒนา ปัจจุบันที่น่า
๓. มนต์ราษฎร์ พลังงานที่น่า^{ดูแล}
ด้วย พัฒนา ชีว-สุข ศาสนา, ฯ.

(นายเดลิงเกียรติ แสงบุศย์)
นิติกรชำนาญการ

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๓๐ กันยายน ๒๕๖๔

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๑๔
โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๙

นายยุทธนา วรรณโพธิกาลง
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๑๗ ต.ค. ๒๕๖๔

จุลสารข่าวสารวินัย
และคุณธรรม ฉบับที่ ๖

กระทรวง
สาธารณสุข

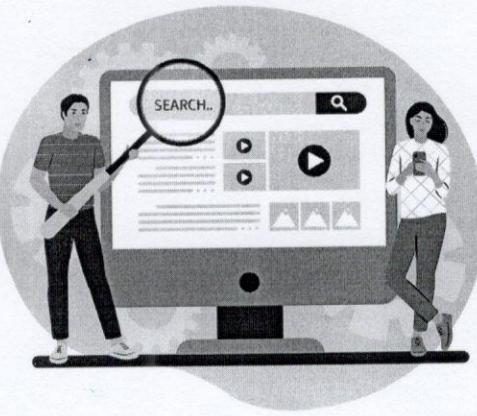
จุลสารข่าวสารวินัย และคุณธรรม

ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ ๒๕๖๔

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

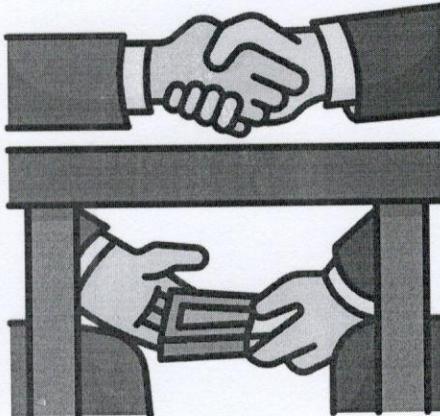
จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอเครื่องความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและการณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.discipline-ops.com

กรณีตัวอย่างการกระทำความผิดวินัย

๑. เรียกรับ

นายก้า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้ทำสัญญาจดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย กับบริษัทจำหน่ายคอมพิวเตอร์เพื่อติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาล เป็นเงินจำนวน ๒๕๕,๐๐๐ บาท โดยมี นายเข้ม เป็นเจ้าของบริษัทดังกล่าว ซึ่งในวันเกิดเหตุ นายเข้ม ได้เข้าติดต่อกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเพื่อขอรับเช็คค่าเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย และเจ้าหน้าที่งานการเงินได้นำแฟ้มเอกสารเสนอเช็คพร้อมสมุดเช็คธนาคาร และเชิญนายเข้ม เข้าพบกับ นายก้า ที่ห้องทำงานเมื่อส่งมอบแฟ้มเอกสารเรียบร้อยแล้วได้ออกจากห้อง ผู้อำนวยการ คงเหลือแต่ นายก้า และนายเข้ม ออยู่ในห้องเพียงสองคน จากนั้น นายก้าได้แจ้งกับนายเข้ม ขณะเช็คซึ่งในเช็คโดยกล่าวไว้ในทำนองขอเงินค่าส่วนต่างในการจัดซื้อค่าเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย ตามที่เคยพูดคุยกันไว้ เป็นเงินจำนวน ๕๓,๐๐๐ บาท นายเข้ม จึงนำบันทตราคา ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๓ ใน ส่งมอบให้นายก้า เมื่อรับเงินแล้ว นายก้าได้นำเงินเก็บไว้ในกระเบ้ากางเกง ซึ่งก่อนหน้านั้น นายเข้ม เคยถูกนายก้าเรียกมาต่อรอง และเรียกรับเงินในห้องทำงานก่อนถึงจะเช็คสั่งจ่ายให้ และกระทำการในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้ว ๓ ครั้ง และครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๔ นายเข้ม จึงไม่สามารถต่อพูดถึงการเรียกรับเงินของนายก้าได้อีก จึงติดต่อประสานไปยังเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ป.ป.ท.) และได้แจ้งความร้องทุกข์ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจกองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (บก.ปป.) จากนั้นในวันที่นายเข้ม มารับเช็คค่าซื้อขายคอมพิวเตอร์กับ นายก้า เจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ได้วางแผนเพื่อร่วมกันเข้าจับกุมดำเนินคดี จึงได้เข้ามาห้องทำงานผู้อำนวยการโรงพยาบาล และสามารถเข้าจับกุมนายก้า ได้ภายในห้องทำงานพร้อมเงินของกลางจำนวน ๕๓,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายก้าว ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน และเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิกจ่ายเงินในเชิงนโยบาย ได้กระทำการเรียกรับเงินจากผู้ประกอบการเพื่อจูงใจให้มอบให้หรือยอมจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อประโยชน์ส่วนตัวโดยผู้อื่นไม่ยินยอม จึงเป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) และฐานกระทำการอันได้ซึ่ว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คณารัฐมนตรีได้มีมติให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ การนำเงินมาคืนหรือมีเหตุอันควรประนีอื่นใด ไม่เป็นเหตุผลหย่อนโทษเป็นปลดอก จากราชการ (หนังสือสำนักเลขานุการคณารัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖) จึงลงโทษ ไล่นายก้าว ออกจากราชการ

๒. ชงเงง กินເອງ

นายแบบ ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้รับคำสั่งมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการเงินและบัญชีของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีหน้าที่ควบคุม ดูแล และเก็บรักษาเงินของทางราชการ ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ แต่นายแบบ เมื่อได้รับเงินรายได้จากผู้ป่วยแล้วกลับไม่ได้ส่งมอบให้คณารົມการเก็บรักษาเงินประจำวันเพื่อตรวจสอบและเก็บเข้าตู้เซฟ หรือไม่นำเงินที่ได้รับมาเข้าฝากธนาคาร ในบัญชีเงินบำรุงของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล แต่เก็บเงินสดนั้นไว้กับตนเอง โดยไม่จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน จำนวน ๑๖ ครั้ง เป็นเงิน ๒,๗๕๐ บาท โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าได้นำเงินสดดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น นอกจากนี้นายแบบ ได้นำเข็คที่ตนเองเมื่อหน้าที่เก็บรักษาดูแล มากรอกข้อมูลและจำนวนเงินสั่งจ่ายเงินในนามตนเอง โดยไม่มีหลักฐานการเบิกจ่ายและการอนุมัติจ่ายเงินในทางราชการ โดยได้ลงลายมือชื่อของตนเองและปลอมแปลงลายมือชื่อของนาย อ. และลายมือชื่อของนาย ส. ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเข็คของทางราชการ และนายแบบ ได้นำเข็คที่ตนเองได้กระทำการปลอมแปลงขึ้นในแต่ละครั้งไปเบิกถอนเงินจากบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ชื่อบัญชี “เงินบำรุงสถานีอนามัย ก.” รวม ๓๔ รายการ รวมเป็นเงิน ๕๔๙,๖๓๐ บาท และนำเงินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น และเพื่อปกปิดการกระทำผิดของตนมิให้บุคคลอื่นล่วงรู้หรือรับทราบ นายแบบ ได้กระทำการปลอมแปลงตัวเลขรายการเดินบัญชี (Statement) ในสำเนารายการเดินบัญชีของธนาคาร...

บัญชีของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ชื่อบัญชี “เงินบำรุงสถานีอนามัย ก.” โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้มีตัวเลขตรงกับจำนวนรายรับ-จ่ายเงินในรายบเดือน ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ และเก็บสมุดบัญชีธนาคารตัวจริงไว้ไม่ให้ใครตรวจสอบ เป็นเหตุให้มีบุคคลได้ทราบถึงความผิดปกติของการเงินลงทะเบียนบำรุงของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทำให้เงินในบัญชีธนาคารคงเหลือ ณ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นเงิน ๖๕๕.๗๕ บาท

พฤติกรรมของนายแบบ เป็นการกระทำการทุจริตด้วยอุบายอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไอล้ออกจากราชการ

๓. การเรียกดอกเบี้ยจากเจ้าหน้าที่

การเรียกดอกเบี้ยจากเจ้าหน้าที่ทุจริตในเรื่องนี้ เกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่ทุจริตยักยอกเงิน ต่อมำได้นำเงินที่ยักยอกมาชำระบินกันแล้ว หน่วยงานของรัฐเห็นว่าไม่ได้รับความเสียหาย เห็นสมควรยุติเรื่อง และเป็นเรื่องที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ (แต่ได้รายงานให้ทราบ) กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางตรวจสอบและแจ้งให้หน่วยงานของรัฐเรียกดอกเบี้ยตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการ) ได้วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายที่่นasnใจไว้หลายประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การที่เจ้าหน้าที่ยักยอกเงินของหน่วยงานของรัฐไป ต่อมำได้ชำระบินแล้ว จะมีผลทำให้หนี้เป็นอันระจับและไม่อาจเรียกให้ชำระดอกเบี้ยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า กรณีความรับผิดในมูลหนี้ละเมิด มีความรับผิดในส่วนของดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ตามบทบัญญัติของกฎหมายในมาตรา ๒๒๔ และมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ให้คิดดอกเบี้ยในหนี้เงินอันเกิดแต่เมื่อละเมิดนับแต่วเวลาที่ทำละเมิด ประกอบกับหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๙.๗/ว ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การคิดดอกเบี้ยกรณีเบิกจ่ายไม่ถูกต้องและการกรณีกระทำการล้มเหลว กำหนดให้ส่วนราชการเรียกให้เจ้าหน้าที่ซึ่งจงใจทุจริตยักยอกเงินหรือทรัพย์สินของทางราชการไปและมีมูลความผิดทางอาญาด้วย ชำระดอกเบี้ยของเงินหรือทรัพย์สินที่ต้องชดใช้ตั้งแต่วันที่กระทำการทุจริต ความรับผิดในการชำระดอกเบี้ยในมูลละเมิด จึงเป็นไปโดยผลของกฎหมายและหลักเกณฑ์ของทางราชการ ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่เสียหายไม่อาจใช้คุลพินิจพิจารณาเป็นอย่างอื่นได้

ดังนั้น แม้ว่าเจ้าหน้าที่จะนำเงินมาชำระบินตามจำนวนเงินที่ได้ยักยอกไปแล้ว และหน่วยงานของรัฐเห็นควรให้ยุติเรื่อง แต่ก็ยังไม่อาจถือว่าเป็นการชำระหนี้ครบถ้วน และไม่มีผลทำให้หนี้เป็นอันระจับและความรับผิดในมูลละเมิดสิ้นสุดลง เพราะยังไม่มีการชำระในส่วนของดอกเบี้ยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและหลักเกณฑ์ของทางราชการ หน่วยงานของรัฐจึงต้องเรียกให้ชำระดอกเบี้ยของเงินที่ทุจริต โดยคิดดอกเบี้ยจากจำนวนเงินที่ทุจริตไปตั้งแต่วันที่นำเงินไปจนถึงวันที่นำเงินมาชำระบิน

ประเด็นที่ ๒ อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระดอกเบี้ย

คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีกำหนดอายุความการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่า เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดเพิ่มขึ้น เป็นจำนวนมากกว่าที่หน่วยงานของรัฐกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่กำหนดให้การใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ ในกรณีหน่วยงาน ของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังเห็นว่าต้องรับผิด ให้มีอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่ หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง มาใช้บังคับในฐานะเป็นบทกฎหมายที่ใกล้เคียง อย่างยิ่ง โดยการออกคำสั่งให้ชำระเงินเพิ่มขึ้นตามความเห็นของกระทรวงการคลัง มีกำหนดอายุความ ๑ ปี นับแต่ วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจึงต้องเรียกให้ชำระ ดอกเบี้ยภายในอายุความ ๑ ปี นับแต่ได้รับแจ้งความเห็นของกระทรวงการคลัง และโดยหลักแล้ว การใช้สิทธิ เรียกร้อง ๑ ปี ดังกล่าว ต้องกระทำภายในอายุความ ๑๐ ปี นับแต่วันที่มาลดimir ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในฐานะกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิดด้วย อย่างไรก็ได้ เมื่อปรากฏว่ามีการ พึงองค์ดีอาญาเจ้าหน้าที่ ในฐานความผิดปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ และใช้เอกสารสิทธิอันเป็น เอกสารราชการปลอม ตามมาตรา ๒๖๖ (๑) และมาตรา ๒๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยทั้งสองฐาน ความผิด มีระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาทถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ได้กำหนดอายุความไว้ ๑๕ ปี ดังนั้น การใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระ ดอกเบี้ยในมูลละเมิดจึงกระทำได้ภายในอายุความ ๑๕ ปี ซึ่งเป็นอายุความอาญาที่ยาวกว่า ตามที่กำหนดใน มาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ได้กระทำการ ยกยอกเงินในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ถึง ๒๕๕๓ หลายครั้ง ต่างกรรมต่างวาระกัน ปัจจุบันการใช้สิทธิเรียกร้องให้ ชำระดอกเบี้ยสำหรับการกระทำละเมิดส่วนหนึ่งจึงยังไม่ขาดอายุความ (แต่สำหรับการกระทำละเมิดอีกส่วนหนึ่ง การใช้สิทธิเรียกร้องได้ขาดอายุความแล้ว จึงไม่อาจเรียกให้ชำระดอกเบี้ยได้)

ที่มา ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะกรรมการพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๑๖๑/๒๕๖๓ เรื่อง การเรียก ให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่ริบติกัยยกเงินชำระดอกเบี้ยของเงินที่บังคับ กรณีเจ้าหน้าที่ได้นำเงินที่บังคับมาคืนแก่ ทางราชการครบถ้วนแล้ว และเป็นจำนวนที่ไม่ต้องส่งให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

๔. กระทำละเมิดต่างหน่วยงาน... ใครมีอำนาจสอบสวน!?

ประเด็นปัญหา : เมื่อเจ้าหน้าที่กระทำการกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐดังกล่าว เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด รวมถึงดำเนินการ วินิจฉัยและสั่งการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ แต่กรณีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่ง กระทำการกระทำละเมิดแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมิได้สังกัด เช่นนี้... ผู้ใดจะมีอำนาจดำเนินกระบวนการสอบความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ผู้นั้น !!

มูลเหตุของคดีนี้เกิดจาก ขณะผู้ฟ้องคดีดำเนินการปกرونสังกัดกรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย องค์กรบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รักษาการแทนปลัดองค์กรบริหาร ส่วนตำบลอีกตำแหน่งหนึ่ง ต่อมา สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบว่ามีการปลอมแปลงข้อมูลบัญชี งบประมาณรายจ่าย...

งบประมาณรายจ่าย และใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี โดยมิชอบทำให้ราชการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับความเสียหาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด โดยเป็นผู้ลงนามในคำสั่งดังกล่าว และต่อมาได้เสนอความเห็นตามมติคณะกรรมการฯ ไปยังกระทรวงการคลัง รวมทั้งมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ลงนามในคำสั่งแต่เพียงผู้เดียว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนมิได้กระทำละเมิดโดยมีผู้ปลอมแปลงลายมือชื่อของตนจึงได้อุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณายกอุทธรณ์ จึงยืนฟ้องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน ประเด็นปัญหา คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด รวมทั้งดำเนินกระบวนการสอบความรับผิดทางละเมิด และมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนแต่เพียงผู้เดียว โดยที่กรรมการปกครองซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดไม่ได้ร่วมดำเนินการด้วย เป็นการกระทำที่ขوبด้วยกฎหมายหรือไม่?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการด้วยเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่งเมื่อระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่น่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง โดยปรากฏว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ลงนามโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) แต่เพียงผู้เดียว ซึ่งไม่ชอบด้วยข้อ ๑๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ และหลังจากคณะกรรมการฯ รายงานและเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดและจำนวนค่าสินใหม่ทดแทนที่ต้องรับผิดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้วินิจฉัยสั่งการและเสนอความเห็นไปยังกระทรวงการคลังเพียงผู้เดียวเช่นกันอันไม่เป็นไปตาม ข้อ ๒๐ ของระเบียบฉบับเดียวกัน อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน โดยไม่ได้ให้หัวหน้าหน่วยงานที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดร่วมลงนามในคำสั่งดังกล่าวด้วย ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าวดังนั้น คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทนจึงเป็นการดำเนินการออกคำสั่งโดยไม่มีอำนาจ คำสั่งที่พิพากษาไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ๖. ๓๐๑/๒๕๖๒)

ในการพิจารณาดำเนินการว่าเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดในผลของการทำละเมิดนั้นหรือไม่ นอกจากจะต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้ว จะต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งกำหนดขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เริ่มตั้งแต่การรายงานความเสียหาย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด รวมถึงผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินใหม่ทดแทน

กรณีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งได้กระทำละเมิดแก่น่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง เช่นในคดีนี้ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด

จะต้องร่วมกันพิจารณาและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทดลองกันให้หน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งแล้วให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมลงนามในคำสั่ง ดังกล่าว และร่วมกันวินิจฉัยสิ่งการโดยเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้ต่อกระทรวงการคลังรวมถึงต้องลงนามร่วมกันในคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังด้วย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ดังกล่าว ที่มา : วารสารกรมบัญชีกลาง ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒

๔. หน้าที่ต้องเครื่องครัด

นายพุทธ ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้รับแต่งตั้ง เป็นกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง และเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อ เบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล ในฐานะประธานกรรมการ ได้สั่งการและมอบหมายให้นางสาวศุกร์ เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน สังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นผู้รับผิดชอบการจัดซื้อจัดจ้างและเบิกถอนเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบล แต่เพียงผู้เดียว เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๘ นายพุทธ ได้ลงลายมือชื่อร่วมกับนาย ส. เพื่อถอนเงินออกจากบัญชีกองทุนฯ จำนวน ๗๘,๘๕๐ บาท โดยนางสาวศุกร์ ได้เสนออนุมัติสั่งจ่ายเงินและเบิกถอนเงิน ด้วยวิธีการนำไปถอนเงินพร้อมด้วยเอกสารบันทึกข้อตกลงขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนฯ โครงการอบรมพัฒนาผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพและโครงการทันตสุขภาพในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปรากฏว่าโครงการทันตสุขภาพ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นางสาวศุกร์ ได้เคยเสนอขอเบิกเงินโครงการดังกล่าวแล้วในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๖๘ แต่กลับทูลติดเสนอขอเบิกเงินโครงการซ้ำซ้อนอีก และเมื่อนางสาวศุกร์ ได้รับเงินสดจากธนาคาร จำนวน ๗๘,๘๕๐ บาท ได้โอนเงินโครงการอบรมพัฒนาผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๒๐,๕๕๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของโรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบลและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่กองทุนฯ ไว้เป็นหลักฐานแล้ว แต่เงินที่เหลืออีกจำนวน ๕๘,๓๐๐ บาท ไม่มีการนำไปใช้ดำเนินโครงการทันตสุขภาพในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และค่าตอบแทนเบี้ยประชุมของคณะกรรมการกองทุนฯ แต่อย่างใด ซึ่งนางสาวศุกร์ ได้เบิดบังเอาเงินดังกล่าว ไปเป็นของตนโดยทุจริต และนายพุทธ ในฐานะผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน มีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้อง ของเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินและจำนวนเงินที่นำไปใช้ดำเนินโครงการต่าง ๆ ของกองทุนฯ แต่ไม่ได้ตรวจสอบยอดเงินให้ติดกันลงลายมือชื่อในใบถอนเงินเป็นเหตุให้ นางสาวศุกร์ เบิดบังเอาเงินโครงการดังกล่าวไม่เป็นของตน โดยทุจริต

พฤติการณ์ของนายพุทธ์ส ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริต จึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ (๔) ประกอบมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษว่ากล่าวตักเตือน

ผู้ร่วบรวม

นายปกาสิต คำจันทร์	ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวยพจน์ แสนใจธรรม	นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี	นิติกรชำนาญการ
นางสาวนิติพร จันทร์ตื้อ	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวพรสุดา จันทร์หา	นิติกร

จัดทำโดย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม